

คู่มือ การจัดเก็บภาษี

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
ภาษีป้าย

■■■พัฒนารายได้ กองคลัง

เทศบาลตำบล■■■■■■■

อำเภอ■■■■■■■ จังหวัด■■■■■■■■■

คำนำ

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์
เป็นงานที่มีความสำคัญและท้าทายอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เนื่องจากระบบ
สารสนเทศมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ของการดำเนินงานขององค์กร การพัฒนาระบบสารสนเทศที่เหมาะสม
และสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรจึงเป็นสิ่งจำเป็น

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์
ต้องคำนึงถึงความต้องการขององค์กรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
อย่างรอบคอบ การพัฒนาระบบสารสนเทศที่เหมาะสมและสอดคล้อง
กับความต้องการขององค์กรจะช่วยให้การดำเนินงานขององค์กร
มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น การพัฒนาระบบสารสนเทศ
เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์เป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้
และทักษะที่หลากหลาย การพัฒนาระบบสารสนเทศที่เหมาะสมและ
สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรจะช่วยให้การดำเนินงานของ
องค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น การพัฒนาระบบสารสนเทศ
เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์เป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้
และทักษะที่หลากหลาย การพัฒนาระบบสารสนเทศที่เหมาะสมและ
สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรจะช่วยให้การดำเนินงานของ
องค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์
เป็นงานที่มีความสำคัญและท้าทายอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เนื่องจากระบบ
สารสนเทศมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ของการดำเนินงานขององค์กร การพัฒนาระบบสารสนเทศที่เหมาะสม
และสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรจึงเป็นสิ่งจำเป็น

ผู้พัฒนารายได้
กองคลัง เทศบาลตำบล

สารบัญ

	หน้า
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	๑
ภาษีป้าย	๕

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.๒๕๖๒

เดิมการจัดเก็บภาษีเป็นไปตามกฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ แต่เนื่องจากกฎหมายทั้งสองฉบับใช้มาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.๒๕๖๒ ขึ้นมาใช้แทน

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง นับว่าเป็นมาตรการที่นำมาใช้ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมระหว่างคนรวยและคนจน ถือเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ทว่าการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างยังเกิดปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น การสำรวจที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อนำมาประเมินภาษีนั้นยังไม่ถูกต้องครบถ้วน และขาดความรู้ ความเข้าใจทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และขาดความรู้ความเข้าใจในการคิดฐานภาษี อัตราภาษี การคำนวณภาษี รวมถึงการดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ค้างชำระ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ตลอดจนการคัดค้านและการอุทธรณ์การประเมินภาษี อันเนื่องมาจากกฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นเรื่องใหม่ จึงส่งผลให้การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร

ความหมายของคำว่า “ที่ดิน” และ “สิ่งปลูกสร้าง”

“ที่ดิน” หมายความว่า พื้นดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย

“สิ่งปลูกสร้าง” หมายความว่า โรงเรือน อาคาร ตึก หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้ หรือที่ใช้เป็นที่เก็บสินค้า หรือประกอบกิจการอุตสาหกรรม หรือพาณิชยกรรม และให้หมายความรวมถึงห้องชุด หรือแพที่บุคคลอาจใช้อาศัยได้หรือที่มีไว้เพื่อหาผลประโยชน์ด้วย

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ผู้ที่เป็นเจ้าของทรัพย์สิน ในวันที่ ๑ มกราคมของปีใด มีหน้าที่เสียภาษีนั่น

อัตราภาษี คำนวณตามประเภทการใช้ประโยชน์ ๔ ประเภท ได้แก่

๑.เกษตรกรรม

๒.ที่อยู่อาศัย

๓.อื่น ๆ

๔.ที่รกร้างว่างเปล่า ไม่ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ

ขั้นตอนการดำเนินการ

การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ต้องปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.๒๕๖๒ อย่างเคร่งครัด ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นได้ดังนี้

๑.การสำรวจที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ก่อนเริ่มปีภาษีใหม่ องค์กรปกครองท้องถิ่นต้องดำเนินการสำรวจที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยแสดงถึงข้อมูล ขนาด เนื้อที่ ประเภทการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นที่ใช้ในการประเมินภาษี และจะต้องนำบัญชีดังกล่าวไปเปิดเผยภาค ณ ที่ทำการปกครองท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ อีกทั้งให้ส่งข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้เสียภาษีได้ทราบ เพื่อจะได้ตรวจสอบถึงความถูกต้อง กรณีเห็นว่าไม่ถูกต้อง ผู้เสียภาษีสามารถคัดค้านต่อผู้บริหารท้องถิ่นให้แก้ไขข้อมูลดังกล่าวได้

๒.การจัดทำฐานภาษี อัตราภาษี และการคำนวณภาษี

ฐานภาษีที่นำมาคำนวณภาษีนั้นให้ถือตามราคาประเมินทั้งหมดของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง แต่เพื่อไม่ให้เกิดภาระแก่ผู้เสียภาษีจนเกินไปกฎหมายดังกล่าวมีการยกเว้นฐานภาษีอยู่ ๒ กรณี คือ (๑) กรณีบุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและใช้ประกอบเกษตรกรรมในเขตองค์กรปกครองท้องถิ่นใด ให้ได้รับยกเว้นภาษีไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท และ (๒) กรณีบุคคลธรรมดา เป็นเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในวันที่ ๑ มกราคมของปีภาษีนั้น ให้ได้รับยกเว้นภาษีไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท เว้นแต่บุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของสิ่งปลูกสร้างแต่ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดิน ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเฉพาะสิ่งปลูกสร้างไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท

สำหรับอัตราที่ใช้ใช้ในการคำนวณภาษี ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์ของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง แบ่งเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑. เกษตรกรรม เสียภาษีในอัตราไม่เกินร้อยละ ๐.๑๕
๒. ที่อยู่อาศัย เสียภาษีในอัตราไม่เกินร้อยละ ๐.๓๐
๓. อื่น ๆ เสียภาษีในอัตราไม่เกินร้อยละ ๑.๒
๔. ที่รกร้างว่างเปล่าไม่ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ เสียภาษีไม่เกินร้อยละ ๑.๒

ในกรณีที่ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างทั้งไว้วางเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพเป็นเวลาสามปีติดต่อกัน ให้เรียกเก็บภาษีสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างในปีที่สี่ เพิ่มขึ้นจากอัตราภาษีในอัตราร้อยละ ๐.๓ และหากยังทั้งไว้วางเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพอีกเป็นเวลาติดต่อกัน ให้เพิ่มอัตราภาษีอีกร้อยละ ๐.๓ ในทุก ๓ ปี แต่อัตราภาษีที่เสียรวมทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๓

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความประสงค์จะจัดเก็บภาษีในอัตราที่สูงกว่าอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องเสนออัตราภาษีนั้นให้คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดเห็นชอบกับอัตราภาษีตามร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นแล้ว และผู้บริหารท้องถิ่นลงนามเพื่อใช้บังคับข้อบัญญัติท้องถิ่นต่อไปได้

๓.การคำนวณภาษี

ให้นำฐานภาษี หักด้วย จำนวนที่ยกเว้นฐานภาษี แล้วนำไปคูณกับอัตราภาษี

๔.การประเมินภาษีและการชำระภาษี

เมื่อได้คำนวณภาษีแล้วให้เจ้าพนักงานประเมิน ทำการประเมินภาษี แล้วส่งแบบประเมินภาษี (ภ.ด.ส.๖) และแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส.๗) ให้แก่ผู้เสียภาษี ภายในเดือนกุมภาพันธ์ และผู้เสียภาษีจะต้องชำระภาษีให้เสร็จสิ้นภายในเดือนเมษายน

๕.การลดภาษี

เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม หือเหตุการณ์ใด ๆ กฎหมายได้ให้อำนาจแก่รัฐบาลในการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้แก่ผู้เสียภาษี ได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐

๖.ภาษีค้างชำระ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

กรณีที่ผู้เสียภาษีไม่ชำระภาษีภายในกำหนด จะเกิดภาษีค้างชำระ เบี้ยปรับและเงินปรับและเงินเพิ่ม ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ทำหนังสือแจ้งเตือนให้มาชำระเงินดังกล่าว ภายในเดือนพฤษภาคม และแจ้งไปยังสำนักงานที่ดินจังหวัด ภายในเดือนมิถุนายน อันเป็นการเร่งรัดให้ผู้เสียภาษีนำเงินมาชำระ

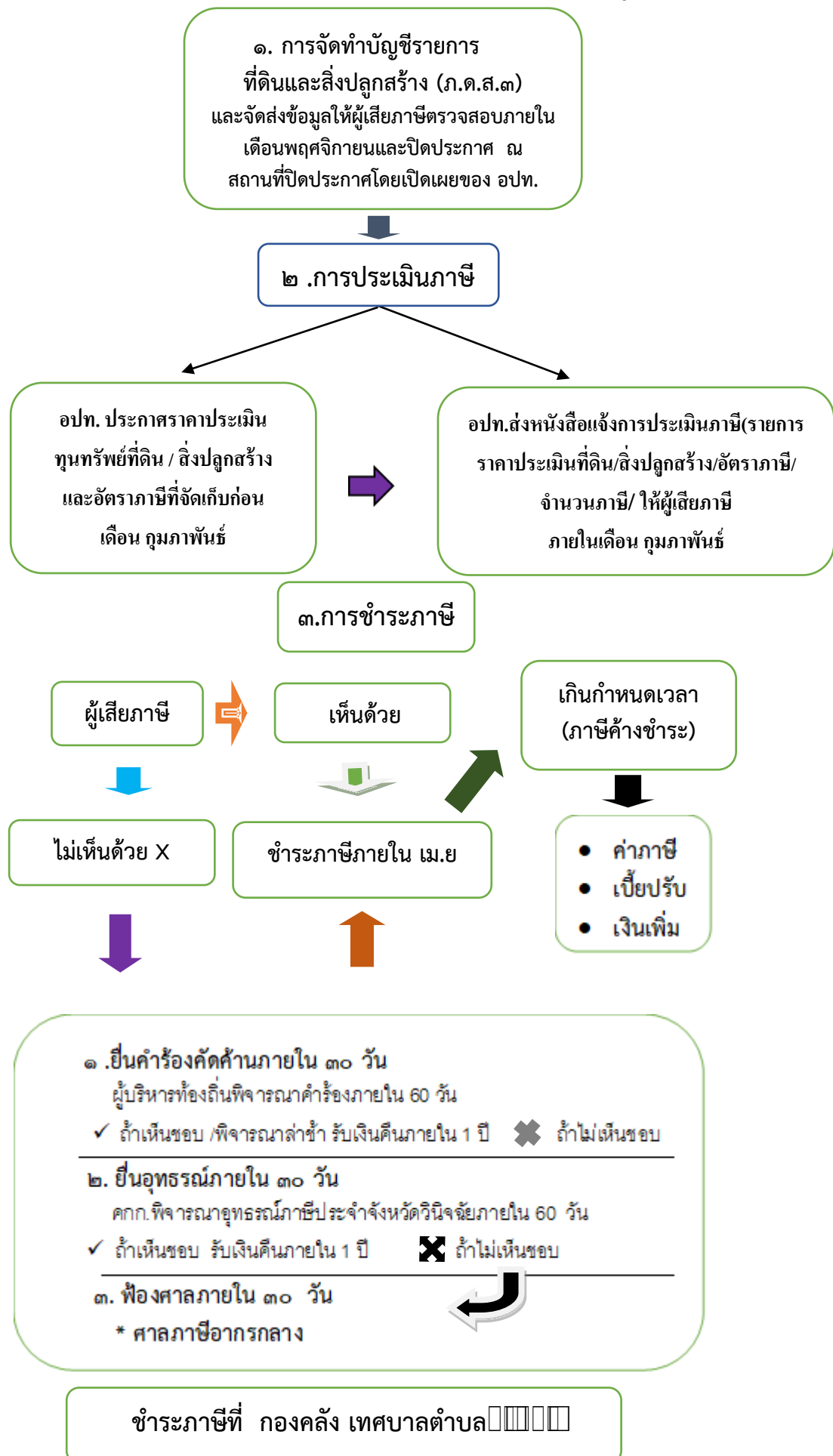
สำหรับเบี้ยปรับให้คิดในอัตราร้อยละ ๔๐ ของภาษีที่ค้างชำระ กรณีผู้เสียภาษีนำเงินมาชำระก่อนได้รับหนังสือแจ้งเตือน ให้ลดเบี้ยปรับเหลือ ร้อยละ ๑๐ แต่หากผู้เสียภาษีได้ชำระเงินภายในกำหนดหนังสือแจ้งเตือน ให้ลดเบี้ยปรับเหลือร้อยละ ๒๐ ส่วนเงินเพิ่มให้คิดในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือนของจำนวนภาษีค้างชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับ ให้เริ่มคิดนับแต่วันไม่ชำระภาษีจนกว่าจะชำระภาษีเสร็จสิ้น แต่ห้ามมิให้คิดเกินจำนวนภาษีค้างชำระ

๖.การคัดค้านและการอุทธรณ์ภาษี

ในกรณีที่ผู้เสียภาษีเห็นว่า การประเมินภาษีไม่ถูกต้องผู้เสียภาษีมีสิทธิคัดค้านโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อผู้บริหารท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งประเมินภาษี และผู้บริหารท้องถิ่นต้องเร่งพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน มิฉะนั้นถือว่าเห็นด้วยกับคำคัดค้าน หากผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาแล้วเสร็จภายในกำหนดและเห็นด้วยกับคำคัดค้าน ให้แก้ไขการประเมินภาษีให้ถูกต้อง แต่หากไม่เห็นด้วย ผู้เสียภาษีมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาคำคัดค้าน และหากคณะกรรมการดังกล่าวไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ผู้เสียภาษีอาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อศาลภาษีอากรกลางได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับคำวินิจฉัย

แผนผังแสดงขั้นตอนการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ภาษีป้าย

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.๒๕๑๐

ภาษีป้าย หมายถึง ป้ายที่แสดงชื่อยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่น เพื่อหารายได้ไม่ว่าจะแสดง หรือ โฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

๑. เจ้าของป้าย

๒. ในกรณีที่ไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ

กำหนดระยะเวลายื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีป้าย

๑. เจ้าของป้ายที่มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.๑) ได้ที่เจ้าหน้าที่ งานจัดเก็บรายได้ กองคลัง เทศบาลตำบลหนองญาติ ภายในเดือน มีนาคม ของทุกปี

๒. ผู้ใดติดตั้งป้ายอันต้องเสียภาษีหลังเดือนมีนาคมหรือติดตั้งป้ายใหม่แทนป้ายเดิมหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้าย อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายใหม่ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ติดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไข

๓. ในกรณีที่มีการโอนย้าย (เปลี่ยนเจ้าของ) ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองญาติ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันรับโอน

หลักฐานที่ต้องนำไปแสดงเพื่อเสียภาษีป้าย

- กรณีป้ายติดตั้งใหม่ ได้แก่

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน
๓. ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
๔. หนังสือรับรองห้างหุ้นส่วนบริษัท
๕. ใบอนุญาตติดตั้งป้ายหรือใบเสร็จรับเงินจากร้านทำป้าย

- กรณีป้ายเก่าให้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่เคยยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้ายไว้แล้ว ควรนำไปเสร็จรับเงินค่าภาษีป้ายครั้งเก่ามาแสดงด้วย

ขั้นตอนการชำระภาษีป้าย

๑. ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.๑) พร้อมด้วยหลักฐาน
๒. พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเป็น ๒ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้เสียภาษีป้ายประสงค์จะชำระภาษีป้ายในวันยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้าย ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและประเมินภาษีป้ายได้ทันทีให้แจ้งผู้เสียภาษีป้ายว่าต้องเสียภาษีเป็นจำนวนเท่าใด

(๒) กรณีผู้เสียภาษีป้ายไม่พร้อมจะชำระภาษีในวันยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีหนังสือแจ้งการประเมิน (ภ.ป.๓) แจ้งจำนวนเงินภาษีที่จะต้องชำระแก่ผู้เสียภาษี

๓. ผู้เสียภาษีต้องมาชำระเงินค่าภาษีป้ายภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน มิฉะนั้นต้องเสียเงินเพิ่ม

๔. การชำระภาษีป้าย

เจ้าของป้ายมีหน้าที่ชำระภาษีป้ายเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่แสดงปีแรก

๑) ระยะเวลา ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

๒) สถานที่ชำระภาษี

- กองคลัง เทศบาลตำบล□□□□□□
- หรือหน่วยบริการจัดเก็บภาษีนอกสถานที่

๕. การชำระภาษีวิธีอื่น

- ธนาณัติ หรือตัวแลกเงินของธนาคารสั่งจ่ายส่วนท้องถิ่น
- ส่งโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน
- ส่งไปยังสำนักงานเทศบาลตำบล□□□□□□ อำเภอ□□□□□□ จังหวัด□□□□□□□□□□□□

๖. การผ่อนชำระ

๑. ภาษีป้าย ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป
๒. ผ่อนชำระเป็น ๓ งวดเท่า ๆ กัน
๓. แจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้

ป้ายติดตั้งปีแรก คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด ๆ ละ ๓ เดือน เริ่มเสียตั้งแต่งวดที่ติดตั้งจนถึงงวดสุดท้ายของปี ดังนี้

งวด ๑ มกราคม - มีนาคม	= ๑๐๐ %
งวด ๒ เมษายน - มิถุนายน	= ๗๕ %
งวด ๓ กรกฎาคม - กันยายน	= ๕๐ %
งวด ๔ ตุลาคม - ธันวาคม	= ๒๕ %

การคำนวณพื้นที่ป้าย อัตราค่าภาษีป้าย และคำนวณภาษีป้าย

การคำนวณพื้นที่ป้าย

๑.๑ ป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้

ส่วนกว้างที่สุด X ส่วนยาว ที่สุด ของขอบเขตป้าย

๑.๒ ป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ โดยถือตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตเพื่อกำหนด ส่วนกว้างที่สุด ยาวที่สุด แล้วคำนวณตาม ข้อ ๑

๑.๓ คำนวณพื้นที่เป็นตารางเซนติเมตร

ป้าย แบ่งเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ (๑) ไทยล้วน (๒) อักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และมีเครื่องหมาย ยี่ห้อ โดยมีภาษาไทยอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ และ (๓) ป้ายไม่มีอักษรไทย หรือ อักษรไทยอยู่ต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ อัตราภาษีป้าย (ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร)

กฎกระทรวง กำหนดอัตราภาษีป้าย พ.ศ.๒๕๖๓ มีผลบังคับใช้ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ กำหนดอัตราภาษีป้าย ดังนี้

ประเภท	บาท/๕๐๐ ตร.ซม
(๑)อักษรไทยล้วน ก.ข้อความ เครื่องหมาย ภาพ เคลื่อนที่ได้ ข.ป้ายนอกจาก ก.	๑๐ ๕
(๒)อักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ/ภาพ/เครื่องหมายอื่น ก.ข้อความ เครื่องหมาย ภาพ เคลื่อนที่ได้ ข.ป้ายนอกจาก ก.	๕๒ ๒๖
(๓) ป้ายไม่มีอักษรไทย หรืออักษรไทยบางส่วนอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษร ต่างประเทศ ก.ข้อความ เครื่องหมาย ภาพ เคลื่อนที่ได้ ข.ป้ายนอกจาก ก.	๕๒ ๕๐
ป้ายใดเสียต่ำกว่า ๒๐๐ ให้เสีย ๒๐๐	

การคำนวณภาษีป้าย

ให้คำนวณโดยนำพื้นที่ป้ายคูณด้วยอัตราภาษีป้าย เช่น ป้ายที่ต้องเสียภาษีมีพื้นที่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเซนติเมตร เป็นป้ายประเภทที่ ๒ ป้ายนี้เสียภาษี ดังนี้

➤ ๑๐,๐๐๐ ทหาร ๕๐๐ คูณ ๒๐ เท่ากับ ๔๐๐ บาท $(๑๐,๐๐๐/๕๐๐ \times ๒๐ = ๔๐๐)$

เงินเพิ่ม ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะต้องเสียเงินเพิ่มในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

๑. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่ม ร้อยละสิบของค่าภาษีป้ายเว้นแต่กรณีเจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของค่าภาษี

๒. ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้องต้องตามจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลงให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของค่าภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีเจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

๓. ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของค่าภาษีป้ายเศษของเดือนนับเป็นหนึ่งเดือนทั้งนี้ไม่ให้นำเงินเพิ่มตามข้อ ๑ และ ข้อ ๒ มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามข้อนี้ด้วย

บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย

๑. ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ ปรับตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท

๓. ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายหรือไม่แสดงรายการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท

๔. ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งให้มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่วนบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

การอุทธรณ์การประเมินภาษีป้าย

เมื่อผู้เสียภาษีได้แจ้งการประเมิน (ภ.ป.๓) แล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้องมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมาย โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นต่อศาลภายใน ๓๐ วันนับแต่วันรับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

การขอคืนเงินภาษีป้าย

ผู้เสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีหรือเสียเกินกว่าที่ควรจะต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิขอรับเงินคืนได้โดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่เสียภาษีป้าย

แผนผังแสดงขั้นตอนและระยะเวลาการยื่นแบบและชำระภาษีป้าย

ยื่นแบบแสดงรายการ
เพื่อเสียภาษีป้าย
(ภ.ป.๑)

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
ประเมิน
พร้อมแจ้งประเมินทันที
(ภ.ป.๓)

รับชำระค่าภาษีทันที
หรือภายใน ๑๕ วัน นับแต่
วันที่ได้รับแจ้ง
(ภ.ป.๗)